

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 86 0 П 037633 18 Рев
Бања Лука, 29.5.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Дарка Осмића, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Јадранке Станишић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Ч. М., . Д., кога заступа Ш. Б., адвокат из Д. И., против туженог О. а.д. Б., ради накнаде штете, вриједност спора 11.898,61 КМ, одлучујући о ревизији и о допуни ревизије туженог против пресуде Окружног суда у Добоју број 86 0 П 037633 17 Гж од 27.9.2017. године, на сједници одржаној 29.5.2018. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија и допуна ревизије се одбацују.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Модричи број 86 0 П 037633 15 П од 7.4.2017. године, обавезан је тужени да тужитељу накнади нематеријалну штету за душевне болове због умањења животне активности у износу од 6.250,00 КМ, за физичке болове у износу од 1.875,00 КМ, за страх у износу од 1.125,00 КМ и за душевне болове због наружености у износу од 875,00 КМ, све са каматом од пресуђења до исплате. Истом пресудом је обавезан тужени да тужитељу накнади материјалну штету и то: за туђу његу и помоћи у износу од 300,00 КМ, изгубљену зараду у износу од 1.110,00 КМ и на име трошкова лијечења у износу од 363,61 КМ, све са каматом од 10.6.2015. године до исплате, а одбијен је тужбени захтјев тужитеља у преосталом дијелу за исплату законске затезне камате на накнаду нематеријалне штете (од дана подношења тужбе), и тужени је обавезан да тужитељу накнади трошкове поступка у износу од 4.734,40 КМ са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Добоју број 86 0 П 037633 17 Гж од 27.9.2017. године жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена и одбијен је захтјев тужитеља за накнаду трошкова састава одговора на жалбу.

Тужени ревизијом и допуном ревизије побија другостепену пресуду због погрешне примјене материјалног права и предлаже да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтјев одбије као неоснован.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 237. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 до 61/13, даље: ЗПП) прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима (какав је предметни спор) 50.000,00 КМ. Према ставу 3. овог члана у случајевима у којима ревизија није дозвољена према одредби става 2. овог члана, странке могу поднијети ревизију против другостепене пресуде ако одлука о спору зависи од рјешења неког материјално правног или процесно правног питања важног за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, а нарочито у случајевима прописаним у члану 237. став 3. тачке 1. до 3. ЗПП.

Другостепеном пресудом која се побија ревизијом, жалба туженог је одбијена и потврђена је првостепена пресуда којом је тужитељу досуђена накнада нематеријалне и материјалне штете (претрпљене у саобраћајној незгоди дана године у којој је учествовао и осигураник туженог), у укупном износу од 11.898,61 КМ са законском затезном каматом као у изреци првостепене пресуде (чији износи, у смислу одредбе члана 316. став 3. ЗПП нису релевантни за оцјену дозвољености ревизије), и тај износ представља побијани дио правоснажне одлуке.

Како вриједност побијаног дијела правоснажне одлуке не прелази 30.000,00 КМ, сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП, ревизија није дозвољена.

Тужени се у ревизији позвао на одредбу члана 237. став 3. ЗПП наводећи, да је „принципијелан став туженог да су нижестепени судови у овој ствари погрешно примијенили материјално право када су утврдили постојање доприноса осигураника туженог настанку саобраћајне незгоде и штете те досудили накнаду штете тужитељу“, из основа предметне незгоде. Уз допуну ревизије (као доказ за ту своју тврдњу доставио је фотокопију пресуде Окружног суда у Бијељини број 80 0 Мал 086093 18 Гж од 5.1.2018. године) наводи, да су судови у наведена два случаја различито поступали у погледу оцјене доприноса осигураника туженог, настанку саобраћајне незгоде.

Овакви наводи, по оцјени овог суда, нису довољни да би се расправљало, о иначе недозвољеној ревизији. Они, у ствари представљају ревизионе разлоге којима се оспорава конкретно другостепена пресуда, због погрешне примјене материјалног права, о којем питању - оцјене доприноса учесника у саобраћајној незгоди настанку незгоде (подијељена одговорност), који се утврђује у сваком конкретном случају, зависно од околности тог случаја (а с тим у вези и о њиховој суодговорности за накнаду проузроковане штете), овај суд се изјаснио у својим ранијим одлукама, па исто нема карактер правног питања које има у виду одредба члана 237. став 3. ЗПП. Ни указивање на поменути пресуду која је достављена уз допуну ревизије, не може исходити другачију одлуку у погледу дозвољености ревизије, јер се у наведеном предмету (како из те пресуде произлази) и у овој правној ствари, не ради о истој чињеничној и правној ситуацији.

Према томе, из наведеног не произлази да је ревизија туженог састављена у смислу одредбе члана 237. став 3. тачка 2. и став 4. овог члана ЗПП, па изјављена ревизија ни према овим законским одредбама, није дозвољена.

Из ових разлога а на основу одредби члана 247. став 1., 5. и 6. ЗПП, у вези са чланом 237. став 3. тачка 2. и став 4. истог закона, одлучено је као у изреци.

Предсједник вијећа
Дарко Осмић

Тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић